

השבת

fe רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצוק"ל טוב להגיד ולשיר **נַחַמְּנוּ נַחְמְנוּ נַחְמְנוּ** לזכות לכל הישועות

איך זוכים להיות יהודי?

תצוה

ואתה תצוה...

לקוטי הלכות בציעת הפתח - כ"ד

וזה **ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך וכו'.** ויקחו אליך דייקא. כי משה הוא כלל התורה בחינת הצדיק האמת שיכול לעורר ולהאיר שורשי נשמות שבתורה, שעל ידי זה מביא הארה לכל אדם, שמשם נדלקין שבע קני המנורה שהם בחינת כלל נשמות ישראל שכלולים בשבעה כחות.

וזהו **ואתה תצוה את בני ישראל,** תצוה לשון צוותא והתחברות. היינו שאתה תצוה ותחבר ותייחד את בני ישראל. דהיינו שורשי נשמותיהם שבתורה, כדי שיגיע הארה על כל אחד כנ"ל. ועל ישראל מוטל **ויקחו אליך שמן זית זך.** כי הם צריכין להתעורר מלמטה כנ"ל. על כן צריך כל אחד ליקח ולהביא להצדיק בחינת שמן זית זך. היינו בחינת הטוב שבדעתו ומוחו שנקרא **שמן משחת קודש.** כי עיקר הביור על ידי הדעת. כי כולא במחשבה אייתברירו. וצריך כל אחד לראות ליקח בחינת שמן זית זך, היינו הנקודה טובה שבדעתו שנמצא בו עדיין. כי אפילו בפושעי ישראל עדיין נמצא בו איזה נקודה טובה שהוא בחינת שמן זית זך שצריך להכין עצמו להביאו להצדיק על ידי שיכריח עצמו לעסוק בתורה ותפילה ומצוות. וכל כוונתו יהיה כדי שיהיה נתפס בו אור הצדיק, כדי שתהיה נשמתו נדלקת ומאירה כמו נר ממש בבחינת **נר השם נשמת אדם כנ"ל.**

וזהו כתיב למאור, כתיב דייקא. **כי צריכין לבטש ולכתת הגוף ולסבול כמה יגיעות גדולות וכמה מיני מרירות עד שיזכה שיוכל האור לתפוס בנשמתו בבחינת אעא דלא סליק ביה נהורא מבטשין ליה גופא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא מבטשין ליה,** כמו שכתוב בזהר הקדוש. וכן מבואר במדרש, בפרשה זאת שבשביל מה נמשלו ישראל לזית אלא מה הזית הזה עד שהוא באילנו מרגרין אותו ואחר כך מורדין אותו מן הזית ונחבט. ומשחובטין אותו מעלין אותו לגת ונותנין אותו במטחן ואחר כך טוחנין אותו. ואחר כך מקיפין אותו בחבלים ומביאין אבנים ואחר כך נותנין את שמן כן ישראל וכו'. היינו שצריכין לסבול כמה מיני יגיעות גדולות עד שזוכין להפשיט מעצמו הבגדים הצואים שמהם כל המניעות כדי שיהיה נתפס בו הארת הצדיק בבחינת **כתיב למאור כנ"ל.**

שמן זית זך כתיב למאור...

[לקוטי הלכות - הלכות בירכת הפרות ג', ד'] וזה כל שיעורין של תורה בכזית. וכל שיעור אכילה הוא בכזית וכן לענין ברכת המזון וברכה אחרונה השיעור הוא בכזית. כי זית שמן הוא מורה על בחינת גוף ונפש

שהם בחינת שכחה וזיכרון וכו'... כי איתא שזתים הם מביאין לשכחה. ושמן היוצא מהזתים הוא להפך כי שמן הוא מסוגל לזיכרון כמובא. נמצא שזית ושמן המלובש בתוכה הם בבחינת שכחה וזיכרון שהוא בחינת גוף ונפש וכו'. והנפש בחינת זיכרון הוא בחינת תורה בחינת דעת וכו'... ועל כן כל השיעורין של תורה בכזית. כי התורה שהוא בחינת נפש בחינת זיכרון הוא בבחינת זית שמן. כמו השמן המלובש בהזית שהוא בחינת נפש המתלבש בהגוף. וכמו שאי אפשר לגלות ולהוציא השמן למאור מהזית, כי אם על ידי כתישה שכותשין וכותתין הזתים להוציא מהם השמן, כמו כן ממש אי אפשר לגלות התורה והנפש והזיכרון וכו', כי אם על ידי שכותשין ומכתתין הגוף, שעל ידי זה כותשין ומשברין הסכלות של החומר ומבטלין ומכניעין השכחה.

ואז נתגלה אור הנפש והתורה והזיכרון מתוך הגוף והשכחה וכו' כי נתבטל הגוף והשכחה לגבי הנפש והתורה

והזיכרון וכו'. וכמו שאמרו רבותינו ז"ל **אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה.** כי צריך להמית עצמו על התורה לכתת ולשבר הגוף. ואז דייקא נתגלה התורה והנפש והזיכרון וכו' כנ"ל. וזה בחינת שמן זית זך כתיב למאור. בחינת מה שכתוב בזהר הקדוש: **אעא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא מבטשין ליה גופא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא וכו'.** נמצא שזית ושמן הוא בחינת גוף ונפש וכו'. ועל כן כל שיעורין של תורה בכזית. כי כל מצוות התורה דייקא על ידי גוף ונפש, דהיינו כשהנפש מלובש בגוף, אז עיקר קיום התורה. כי עיקר התגלות התורה והנפש הוא מתוך הגוף דייקא בבחינת כיתרון האור מן החשך וכו' כמובא.

שמחה

עיקר תיקון פגימת הלבנה היא על ידי עשיית המצוות בשמחה. ועל כן שמחין בשעת קידוש לבנה. העולם הזה הוא מלא כעס ומכאובות יגון ואנחה, וכל חיותו וקיומו הוא רק על ידי בחינת שבת שהוא עלמא דאתי כי רק זה כל תכליתו. כי בודאי לא ברא

השם יתברך את האדם בחכמה נפלאה ונוראה כזאת בשביל שישבול עמל וכעס כזה בזה העולם, כי כוונת השם יתברך בודאי רק לטובה, וכל הבריאה הייתה בשביל לגלות רחמנותו וטובו. אך ענין בריאת האדם הוא רק בשביל התכלית שהוא בחינת שבת, וזה כל הנחמה על כל הצרות והיגונות שסובל האדם בזה העולם.

ועל כן צריכין להתגבר מאד בכל עת להמשיך שמחה על עצמו, והעיקר על ידי שיסתכל על הסוף שהוא תכלית עולם הבא שאז יתהפך הכל לטובה. כי אפילו הפחות שבישראל והגרוע שבגרועים אין שיעור לכל נעימות הטוב הנפלא שיזכה אז. ועל ידי זה יוכל לשמח את עצמו גם עתה בכל מה שעובר עליו, עד שיזכה על ידי זה ליצא מן גלותו מהיכלי התמורות ויזכה לכל טוב.

סיפור

בענין המפורסמים של שקר, שנמצאים עכשו, שלפעמים נדמה להם שהם פועלים איזה דבר, כגון כשבאים אצלם בשביל בניים וכיוצא, ואחר כך נפקד אותו האדם בבנים ונתמלא משאלתו אז הם תולים בעצמם שהם פעלו זאת.

אמר משל כמו שאדם אחד הולך בדרך ופגע בזאב, והיה מתיירא ממנו, והושיט מקלו ועשה עם מקלו כדרך שעושין עם קנה שרפה שקורין ביקס (רובה), כאילו הוא רוצה לירות את הזאב עם מקלו כדי שיתירא הזאב ממנו. בתוך כך היה מורה אחד עם קני שרפה באמת והרג את הזאב, ונדמה לזה שהושיט מקלו שהוא הרגו, והוא אינו יודע שנהרג הזאב על ידי זה שהושיט קנה שרפה באמת, כי בודאי אינם יכולים להרוג את הזאב במקל.

כך הוא ממש ענין הנ"ל. כי יש צדיקים אמתיים בעולם בכל דור ודור, שהם פועלים הכל בתפלתם וכל הפקדות לטוב וכל הדברים שבעולם הכל על ידם.

ואלו המפורסמים של שקר נדמה להם שהם פעלו זאת, והוא ממש כמו זה שאומר שהרג את הזאב עם מקלו כנ"ל, כי באמת הכל רק על ידי צדיקים אמתיים כי הם פועלים הכל וכו'.

עלים לתרופה

בעזרת השם יתברך יום אי וישב תקצ"א.

שלום לאהובי בני מורנו הרב יצחק שיחיה. ובנו שיחיה. ידעתי כי בודאי יהיה נשמע אצלכם כי גם פה הגיע החולאת לכמה אנשים, רחמנא לצלן. על כן אני מוכרח להודיע צערנו, היות בשבת קודש נחלש בביתי מאנשי שלומנו הותיק מורנו הרב שמואל בן מורנו הרב יעקב מנעמרוב וחלוי כבד

אוצר היראה י"ח

עליו מאד, והוא מסכן מאד מאד, וגם בבית רבי יונה מלמד הסמוך לביתי נפטרה ילדה אחת אתמול, והכל מהחולאת הנשמע כעת, וגודל צערנו תבין מעצמך, אך אף על פי כן אני מחיה עצמי גם עתה במעוף צוקה הזאת בגודל חסדו הנפלא אשר הגדיל עלי יחיד קדמון יתברך שמו, שהודיענו מאור כזה אשר יודע ניגון כזה (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח"י) וכו' ולעתידי לבוא הכל יהיה נכלל בהניגון הזה כל מה שעבר על כל אחד. ברוך השם אשר עד כה עזרנו שאנו זוכים עדיין שהיה ושיש אור כזה בעולם, לעולם לא נבוש בחסדו הגדול, גם אני מחיה את עצמי על אשר סבב ה' יתברך ברחמי שלא באתם הנה, מה מאד גדלו חסדי ה', נא בני חביבי אל תצטער כלל על זה, תאמין בה' יתברך כי הכל לטובה עצומה ונוראה, והנה מגודל צערי עד הנפש, עזרני ה' יתברך, שהחייני את עצמי כל כך, עד שאם לא הייתי מתבייש מהעולם הייתי מרקד מחמת שמחה, **כי חסדו גבר עלינו ואמת ה' לעולם**, ומגודל הנחיצה אי אפשר להאריך. וה' יתברך ירחם על ישראל, ויאמר למלאך הרף ידך וישבו אלינו וירחמנו בקרוב. דברי אביך המצפה לישועה.

נתן מברסלב

אוצר היראה מהדורא בתרא, ח"י

צעקה

ה' יתברך ותורתו הוא אין סוף ואין תכלית. וכמו שאין עליה בעולם לפי גדולתו יתברך, כי גבוה מעל גבוה וכו', כמו כן אין ירידה בעולם, כי בכל הירידות חס ושלוש יש ירידה גרועה ביותר, ומאחר שיש ירידה גרועה מזו, חס ושלוש, צריך להתחזק לבלי לפול יותר, חס ושלוש.

ועיקר ההתחזקות הוא בכח הצדיקים הגדולים, שלא עמדו לעולם על מדרגה אחת, ועלו בכל פעם יותר; ואפילו כשהגיעו למדרגה גבוה שבמדרגות, אפילו למדרגה עליונה ונוראה מאד, אף על פי כן לא הסתפקו את עצמם בזה ואומרים: **הלוא ה' יתברך אין סוף, ומי יודע מה שיכולים בזה העולם להשיג עוד!** על כן הם מתחילים בכל פעם מחדש, עד שבאמת באים בכל פעם למדרגה גבוה יתרה מאד, וכן לעולם. על כן בכח צדיקים אלו, יש תקוה לכל הנופלים, ואין שום יאוש בעולם כלל, כי אף על פי שנדמה לו שמירידה כזאת אי אפשר לעלות, חס ושלוש, אף על פי כן מי יודע גדולת חסדי ה', כי יש חסד כזה אצלו יתברך שגם משם יכולין לעלות, **וכל צעקה וצעקה שצועק, אפילו בשאול תחתיות, אינו נאבד לעולם** משגיגים, שכמו שאין עליה לעולם, כמו כן אין ירידה לעולם שלא יוכלו לעלות משם.

ובאמת הכל האלו, כי כל מה שהצדיק עולה למדרגה גבוה יותר ומשיג יותר גדולת ה', הוא משיג יותר חסדי ה', שזהו עיקר גדולת ה' יתברך, כי מידת החסד נקראת **גדולה** כידוע, ועל כן אלו הצדיקים שזוכין להשיג בכל פעם גדולת ה' יתברך ביותר, היינו גו

דל חסדיו, על ידי זה זוכין להשיג כי אין שום ירידה ונפילה בעולם ואין שום יאוש בעולם, כי משיגין בכל פעם חסדים כאלו שהם עיקר גדולת הבורא, עד שעל ידי זה הכל יכולין לעלות.

ועל כן באמת אפילו הקטנים במעלה מאד, ואפילו אם נפלו לרשעות גמור, חס ושלוש, אף על פי כן כל זמן שהנשמה בקרבם, כל זמן שיכולים לזוז עוד באבר אחד, צריכין להאריך אפס ורוחם ולצפות לישועה תמיד ולהתגבר להתחיל בכל פעם מחדש, בכל מה שיכולים, יהיה אף שיהיה, כי אין שום תנועה דקדושה ולא שום אנחה וצעקה וכיסופין דקדושה וכו' נאבד כלל לעולם, כי לא יזנח לעולם ה', כי רבים רחמיו וחסדיו, עד אין סוף ואין תכלית.

אוצר היראה - עצות בנינים, א"ג

עצות

- תפילה בכח הוא סגולה לבנים.
- סוכה הוא סגולה לבנים.
- ארץ ישראל הוא סגולה לבנים.

לקוטי תפילות א', מ"ח תרנ"א

תפילה

וזכנו ברחמיך הרבים, לבנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך ולתורתך (כשרוצה להתפלל על מי שיש לו צער גידול בנינים, רחמנא לצלן, וזכירו כאן, ויאמר: ובפרט לפלוני בן פלוני וכו') חוס וחמל ורחם ותן לבנינו ולבנותינו ולכל יוצאי חלצינו חיים טובים וארוכים (ובפרט להילד פ"פ וכו' ולהילדה פ"פ וכו') רחם עליהם ועלינו בזכות אבותם, ותן להם חיים

טובים וארוכים, ותאריך ימיהם ושנותם יהמו נא ויכמרו נא רחמיך עליהם ועלינו, ותאמר די לצרותם **היטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם** יהי שלום בחילם שלוח בארמנותם **אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה** ברחובותם, לעד ולדורות, ולדורות דורותם ראשיתם מצער, ישגה מאד אחריתם כאשר השמים החדשים והארץ החדשה, כן יעמוד זרעם ושמותם ותציל אותם וכל ילדי עמך בית ישראל מעין הרע ומפגע רע ומכל מיני נגע ומחלה, ותשלח להם רפואה שלימה מן השמים לכל רמ"ח אבריהם ושס"ה גידיהם, וזכו להיות חיים בריאים וקיימים, יבלו ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים; ונזכה שיצאו מהם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות רחם עליהם ועלינו למען שמך, ותגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים, לאורך ימים ושנים, **עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו.**

מספר א"ב הנחל ב' מכתב צ"ח

מכתב

הרינו בזה למלאת עוצם תשוקתך לשמוע דברי אמת הנובעים מהנחל נובע שמבאי לדי מעשה אשר אין למעלה הימנו. אילצתני למלאות רצונך הטוב להזכירך ולזרזך שתזכור היטב תמיד בכל יום תמיד לעיין בדברי (בספר) רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים התמימים בכל מיני

תמימות, ואף על פי כן, הם עמוקים עמוקים מאד, מלאים חכמה עמוקה אמיתית, עמקות לפני מעמקות, עד אין סוף ואין תכלית, ולשום לב עליהם.

תמצא בהם כל מיני מטעמים, המשיבין את הנפש, ועצות אמיתיות להחיות ולחזק כל אחד לפי ערכו, נערים גם זקנים, בריאים וחלשים, בכל מיני עזרה. עצות העוברים על האדם, הכל כאשר לכל, יכולים למצוא בהם טוב טעם ודעת אמיתית, באופן שיוכל כל אחד, בכל עת, לדלג ולקפוץ על כל העומדים עליו להטרידו משני עולמות, חס ושלוש, כי לא אחד בלבד עומד על כל אדם בכל יום לכולנו לגמרי, חס ושלוש, כי אם רבים מאד, רבים רבים מכל צד.

ענין הקשר שלנו. מאת ה' הייתה ענין הקשר שלנו הוא פלא נורא אשר כל העולם והדור שלכם תמהים ומספרים מזה הרבה, מתפללים ותמהים מאד על מעשה זאת, ראו מה רם מאת ה' הייתה **זאת היא נפלאות בעינינו** אשר בכל ירושלים הבירה ובני-ברק ותל-אביב ובני כרך טבריא.

אוצר היראה עצות ב', א'

חצות

חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך (תהלים קיט, סב).

בחצות לילה אז השכינה כביכול בתכלית המעוט, כידוע, ואז היא בבחינת נקודה לבד, ואז הוא התגברות השינה ואז דייקא צריך כל אחד **מי שנוגע יראת השם בלבו** להתגבר בהתגברות גדול מאד להתעורר מהשינה.

וזה מרמוז, שכשמתגבר תוקף השינה על נפש הישראלי ורוצה להפילו לגמרי, חס ושלוש, על ידי רבוי עוונותיו וקלקוליו, עד שכמעט כמעט יכול לפול לגמרי, חס ושלוש, אז דייקא ה' יתברך מעורר רחמיו וממשיך **חוט של חסד** (שזה בחינת חוט של חסד שנמשך בחצות). ועל כן אז דייקא צריך להתעורר ולהתחזק לחפש נקודתו הטובה, בבחינת **אם אמרתי מטה רגלי, חסדך ה' יסעדני**, ונאמר: **כי יראה כי אזלת יד וכו', ראו עתה כי אני הווא, ובוה תלוי הגאולה בכלל ובפרט.**

ועל כן גאולה הראשונה היתה בחצות, כמו שכתוב: **בחצות הלילה וכו'**, וכן גאולה אחרונה תהיה על ידי בחינת חצות, היינו על ידי הכשרים והיראים שעומדים בכל לילה בחצות, שעל ידי זה הם ממשיכים על עצמם בחינת קדושת חצות-לילה, שאז מתעורר חסד גדול, שעל ידי זה זוכין להמשיך עליהם תמיד בחינת התעוררות השינה שבחצות-לילה, דהיינו, שבכל עת שהשנה והקטנות מתגבר מאד ורוצה להפיל את האדם, חס ושלוש, לגמרי, אז דייקא יתעורר ויתגבר מאד על ידי הנקודות טובות שמוצא בעצמו עדיין.

שבת שלום

לרפואה שלמה:

אביה לאה בת אסתר

לעילוי נשמה:

מרדכי זכריה בן חורשיד ופנחס, ז"ל